

LAWN TENNIS

AF AXEL THAYSEN

DE danske Vintre med deres sludfulde Vejr byder ikke danske Sportsmænd gode Vilkaar. Skøjte- og Kælkeføre er sjældne Varer og oftest ingen lang Herlighed. De almindelige, udendørs Boldspil, Fodbold, Cricket og det endnu saa eksklusive Golf kan ikke drives i Vintermaanederne, baade paa Grund af Føret og det tidlige Mørke, og Rekviriterne hertil staa sørgmodigt i en mørk Krog og venter med Utaalmodighed det befriende Foraars Komme.

Ganske anderledes har Forholdene efterhaanden stillet sig for det fine, næsten skrøbelige Tennis-spil, der er saa afhængig af Vejr og Vind. De ideelle Spilledage i Sommersæsonen er for dette Spil saa sjældne, at Tennisspillerne uden Sorg ser Efteraaret komme, hvor de kryber i Hi i deres lune Tennishaller, der byder Spillet de helt ideelle Forhold med det ligeligt fordelt Lys, det fuldstændig jævne Trægulv og uden nogen irriterende Blæst til at ændre Boldenes Fart og Retning.

Dette gælder dog kun Hovedstaden og dens Omegns Spillere samt Aarhus, der i sit skønne Stadion nu har faaet en Tennishal, der dog ogsaa benyttes til andre Sportsgrene saasom Gymnastik og anden Idræt. Derimod frister den danske Provins's Tennisspillere lige Kaar med andre Friluftssportmænd og ser naturligvis med Misundelse hen til det lykkelige København med dets 3, udelukkende til Tennis byggede Haller med ialt 5 Baner.

De, der erindrer, hvorledes de i deres Ungdom — i 80'erne — saa Tennisspillets Pioner slæbe Net, Ketschere og Bolde frem ved Kastellet eller inde paa Rosenborg Excerplads og dér møjsommelig paa en primitiv Grund ridse en Tennisbane op, ryster maaske paa deres nu graanede Hoveder ved Tanken om de Hundreder Tusinde Kroner, der er gaaet med til Bygningen af Hallerne i Pilealléen, paa Østerbro og i Hellerup med deres kostbare Trægulve, Baderum, hyggelige Opholdsrum og al anden Komfort.

Med mindre — de selv er tvungne ind under den lille hvide Bolde sælsomme Tryllemagt. Er dette sket, da er der ingen Hovedrysten, men snarere en kirlende Fornemmelse i Haanden, ja hele Kroppen efter selv at spille, jo før jo heller, jo længer jo bedre.

Lawn Tennis, der for udenforstaaende ser saa formaalsløst og ubegribeligt ud, men hvis Princip i sine Hovedtræk er det ganske simple: at slaa Bolden over Nettet inden for de hvide Yderlinier saaledes, at Modparten *ikke* kan slaa den tilbage, har en mærkelig Evne til at gribe sine Dyrkere med sand Lidenskab. Hvilket Spilletrin de end staa paa, hvad enten det er unge Mestre eller graanende juridiske Professorer eller hæderkronede Dommere, kan det synes dem selve Livet om at gøre at faa den lille, springende hvide Bold hen netop, hvor den skal. Lykkes det, da er Verden lys og rar, men har man »en uheldig Dag«, da er den samme Verden for en Stund en sur, kedelig og irriterende Indretning, lige indtil Badet har slaaet koldt Vand i Blodet og den herligt smagende Cigar er tændt. Men tilbage bliver dog en ulmende Revanchetanke, der faar dem alle til at hige efter det næste Møde med Tørst efter Modstanderens Blod.

Lawn Tennis er i sig selv et saare sundt Spil, fordi det paa en velgørende, kultiveret og farefri Maade udvikler Legemet smukt og harmonisk, styrker Aandedrættet og skærper Viljen, Energien og

Kampmodet. Det er derfor en ægte Sport, der tilmed har den uuværlige Egenskab at kunne drives af unge og gamle, af Mænd som af Kvinder, og det betager paa ingen Maade sine kvindelige Dyrkere ringeste Grad af deres Ynde eller Gracie, hvad anden mere voldsom Sport saa ofte gør.

Nogle er saa at sige fødte med Ketscheren i Haanden, og deres Spil ligger da naturligt og smukt; der er fri, let og plastisk Balance i hver eneste, selv nok saa hurtig og voldsom Bevægelse. Andre, der ikke har den samme instinktive nøje Samarbejden mellem Øje, Haandled og Fod, ja næsten hver eneste Muskel-fiber, er det ikke den samme Øjenlyst at se paa, men den korrekte Maade at udføre Slagene paa vil jævne det unaturlige, og disse mindre Naturbegavelser ejer ofte en Energi, der bringer dem videre end de bedre begavede. Vil man grafisk tegne Fremgangen i Færdigheden ved en Kurve, da stiger denne hurtigt til en større eller mindre Højde, men derfra er Stigningen langsom og Vejen trang. Den absolutte Færdighed er kun naaet af ganske enkelte, hvis Jongleren med Bolden er forbløffende, men det gode ved Spillet er, at det kan bringe hver eneste at sine Udøvere den samme entusiastiske Glæde over hvert Fremskridt,

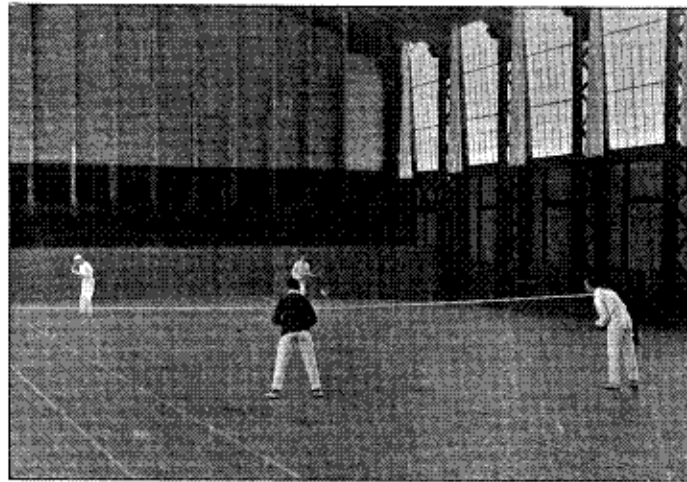
hver Bold, hvis Linie gennem Luften synes dem uforlignelig skøn.

Medens Tennis i sin Begyndelse her i Landet var et højt eksklusivt Spil, er det i de sidste Aar demokratiseret, og Antallet af dets Udøvere er taget til i svimlende Fart. Fra den første, trange Begyndelse i 80'erne har der rejst sig det ene Tennisanlæg efter det andet, og de københavnske Klubber: Københavns Boldklub, Akademisk Boldklub, Boldklubben af 1893 og Hellerup Idræts Klub ejer vel nu ca. 100 Tennisbaner, der alle i Sommersæsonen er fuldt besatte. Og samtidig er Spillet langsomt trængt ind i Provinsen, hvor der nu saa at sige ikke er en eneste By, der ikke har en Tennis-klub.

Anlægget af Tennishallen paa Østerbro er en Mærkepæl i Tennis-spillet's Annaler herhjemme. Hermed skabtes Betingelsen for at drive Spillet uafbrudt, og den kort efter faste Antagelse af professionelle Tennislærere bragte det hurtigt op til en betydelig Højde. Man vendte sig udefter, først til Sverige, der i Begyndelsen var overlegen, men efter 1916 stedse blev slaaet, derefter til Norge og Finland, der ligeledes er undervunget i Landskampen om den stedse vandrede »Nordiska Pokalen«.

Aarlige Kampe er startet mod Tyskland, Frankrig og England og den eneste internationale Turnering, der indtil 1914 var afholdt her, i 1902, og som druknede i Regn, er nu afløst af flere aarlige, der besøges af talrige Spillere alle Vegne fra.

Midt under hele denne Udvikling, den 3. April 1920, startedes Dansk Lawn Tennis Forbund, der under sig samler hele Landet til en Enhed. Forbundet, der har sit eget officielle, rigt illustrerede Organ »Lawn Tennis«, der bringer alt nyt fra Forbundets Møder og omhandler de inden- og udenlandske Tennisbegivenheder paa sagkyndig Maade, gaar ud af Aaret 1922 med et Medlemsantal af over 10,000.

Dansk Tennis Clubs Hal.

En Række kendte Spillere: Sv. Olsen, E. Middelboe, E. Bache, Fr. Morville, P. Hildebrandt, Herskind, H. Larsen, E. Tegner, Vagn Ingerslev, J. Arenholt, O. Frederiksen og H. Sandby.